

[Valdemar Sørensen.]

den anden Rigsdag efter det nye System, saa skal det vise sig, om det er mig, der har beregnet de virkelige Kræfter i Samfundslivet rigtigt, eller det er de Herrer, som holder fast ved den Bestemmelse, der staar i Forslaget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg mener, at det vil være naturligt og rimeligt, at jeg her siger, at Kravet om de 35 pCt., som skal stemme imod ved en Folkeafstemning, utvivlsomt er min Opfindelse. Det kan man jo være imod eller ej, men Betragtningen er ganske simpelt den, at man skal ikke have Folkeafstemning, i hvilken kun ret faa deltager, som skal kunne løbe Arbejdet over Ende. Den Betragtning mener jeg er rigtig.

Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har fuldstændig misforstaaet min Udtalelse om, at det jo var hans Idé, at Tingene skulde stemme sammen. Jeg har jo kun bekræftet, hvad han sagde, mine Ord var kun ment som en Venlighed. Det ærede Medlem opfattede dem efter min Opfattelse helt forkert — at det ærede Medlem kunde sige et Par Morsomheder derom, det glædede jeg mig over sammen med det høje Ting —, ligesom det ogsaa var forkert, naar det ærede Medlem opfattede mine Bemærkninger angaaende Kritikken som henvendt til ham alene. Jeg tænkte virkelig ikke paa det ærede Medlem, jeg tænkte paa den saglige Kritik, som foreligger skriftlig i Blade og i Tidsskrifter, den saglige Kritik, der har været, og den synes jeg, jeg har karakteriseret paa rigtig Maade.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at min Opfattelse er den, at Tingene vil blive mere uens efter den foreslaaede Ordning, end de er efter den gældende. Jeg tror, det vil ende med, at de vil blive mere uens, men det kan man naturligvis have en forskellig Mening om.

Til den højtærede Statsminister vil jeg gerne sige, at den højtærede Statsminister maa ikke være fuldkommen klar over, at det kirkelige Udvalg har afsluttet sit Arbejde. . . (Statsministeren [Stauning]: Det ærede Medlem sagde, at det bestod endnu). Ja, det er bare noget med Betænkningen, der kan trække lidt længe ud, det er den højtærede Statsminister jo en Kender af. Det kirkelige Udvalg har altsaa afsluttet sit Arbejde, saa det kan ikke tage fat igen,

og derfor forstaar jeg ogsaa den højtærede Statsministers Ord saaledes, at disse Spørgsmaal vil Statsministeren være parat til at drøfte i det Udvalg, der bliver nedsat. Vi ved jo, hvorledes Stillingen var i Kommissionen, men vi vil altsaa gerne have, der bliver en Drøftelse i Udvalget, og jeg tror, der er mange, som i Øjeblikket maaske ser skeptisk paa Spørgsmaalet, som lægger en aldeles afgørende Vægt paa at kunne naa frem til en fornuftig Løsning her.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Jeg har kun nogle ganske enkelte Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel vilde fastholde, at det ikke staar i Valgloven saaledes som af mig i en kort Bemærkning angivet, og vilde begrunde det med, at Ordene i Valgloven „snarest muligt“ vilde vise sig, hvis det er et stort omfangsrigt Lovværk, ikke at være nogen Sikkerhed. Jeg har den Opfattelse, at Ordene „snarest muligt“ netop er valgt i Stedet for Ordet „straks“ af Hensyn til, at der kan være omfangsrige Love, hvor Ordet „straks“ ikke vil kunne være rigtigt og dækkende. Men samtidig har jeg den Opfattelse, at den Minister, der ikke sørgede for efter Valgloven, at Lovforslaget kom i den officielle Form til Befolkningens Kundskab, vilde gøre sig skyldig i en Overtrædelse af Valgloven og vilde eventuelt kunne blive anklaget efter den Ministeransvarlighedslov, som vi samtidig vil faa, og hvorefter det vil være hans Pligt at sørge for, at Bestemmelsen gennemføres under Hensyn til Ordene „snarest muligt“.

Jeg vil yderligere til det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel gøre en Bemærkning, naar det ærede Medlem vil rette den Anklage mod vore Partier, at vi nu vil til at sikre os; det skulde altsaa forstaaes saaledes, at vi nu vilde til at sikre de store Partier særlig. Deroverfor vil jeg gerne sige, at da vi her i Landet gik fra Enmandskredse og over til Forholdstalsvalgmaaden, da blev det overvejet, og med god Grund overvejet, dels de Fordele, der var ved det, men ogsaa de Ulemper, der var ved det, idet det ikke kan nægtes, at Forholdstalsvalgmaaden har den Ejendommelighed i Modsætning til Enmandskredssystemet, at man kan samle Stemmer rundt fra det hele Land, saa at der kan blive valgt Folk, som ellers overhovedet ikke inden for en Kreds har en virkelig Indflydelse eller Betydning. At der